

Eftirrit af bréfi Benedikts skálds
Gnröndals til Bæjarstjórnar Reykjavíkur
um forargryfjuna í Þingholtsstræti.
Einar "Spillemand" og fiolín hans.

3 bls. fol. með hendi Jóns Pálssonar.

30.

Eftirmál.

„Til Bjarstjórnarinnar í Reykjavík.“

Týrri ritadi og ásamt fleirnum Bjarstjórninni mun þann óþrifuð og forar-
bleytn, sem hér er í þinghallsstofu hveuds sem rígrir, en þessu hefur enginn
gammur veid gefinn, það og veit til.)

Nú rita ég Bjarstjórninni einu, því og sé ekki til neins að fá fleiri til að
vera með mér, út af þessari Kamargryfju, sem hér er við hornid í
húsinu mínu.

Þegar Ríðars féll leyfi hjá Einari snitlæra til að taka gjótið sem þarna var,
þá var honum gjótt að skuldu að fylla upp aftur gryfjuna, sem kom af gjótt-
stöðinni; en svo först það fyrir; og kvartadi munuloga síðan við Bjar-
stjórnarmann út af þessu, og hann áleit það sjálfsagt að gryfjan yrði fyllt;
en síðan hefði Einari séð sig um hönd, að í held, og etlad að þetta skuldi vera
gymstu gróf fyrir áburd í húsinu, og svo hefði enginn skipt sér af þessu síðan,
nema hvað Einari hefði stundum bannað að bera ösku í gryfjuna, en því
hefði ekki veid hlyt, þó ekki óðumvísi en svo, að öskunni er hringad í
barninu í gryfjunni, því langra er ekki farid en stærust verdu, og
fólk er Kamstoe hrott við að detta í gryfjuna. Eg veit nannar til þess, að
hlundfórir eru hjá bæjum og mest í skítavotnum arlandis, eða öðrum eins
sómabolum og Þirkarest eða Constantinopel, þar sem hundstjórinni
þýp og hrossskrokkar ieldna í götunum hringnum saman, en það eru
eindomir að annað eins skuldi vera lidid í bel, sam á að heita byggdur
af menntunum morissum og þar að aukri fyrkist vera helstu bæja hér í
landi. Í þessa gryfju er boið í öllum hönum hér í King- og
hefi ég einu sumarnótt séð tíu Kassa hvern yfir annan borna fóru
einn salerninu hér í götunni, sem langi var ríri versal. Kamari
fyrir allt þetta byggdarlag; í þessa aft nefidu gryfju er helleð öllu
hlundi og skítavotni sem hér aflast. Öðrum og fjölu leggur upp í
þessari hlundgróf, svo stofurmar hjá mér lyfta af, og eru þó þó loft-
háan og fullrinnar, og og er vissu að annað eins sóvarí og þetta.
gætur fellt þau hús í vandi sem þar eru indri. Þi hefur þar að
aukri eitth barn dottid í gryfjuna, og hefði dáid þar af enginn
hefði veid vid, eins og aft Kamari vid að bera, en fólkid mun hafa
hafi óþjilegt vork að mesta upp barnid alveg þrekkid upp yfir höfuð,
deroip upp í Kamargröf. Hefði þetta veid barn Dr. Jónassens eða Bjar-
stjórnans, þá held og eitthvad hefði veid gjótt, og það strax, og sómleidis

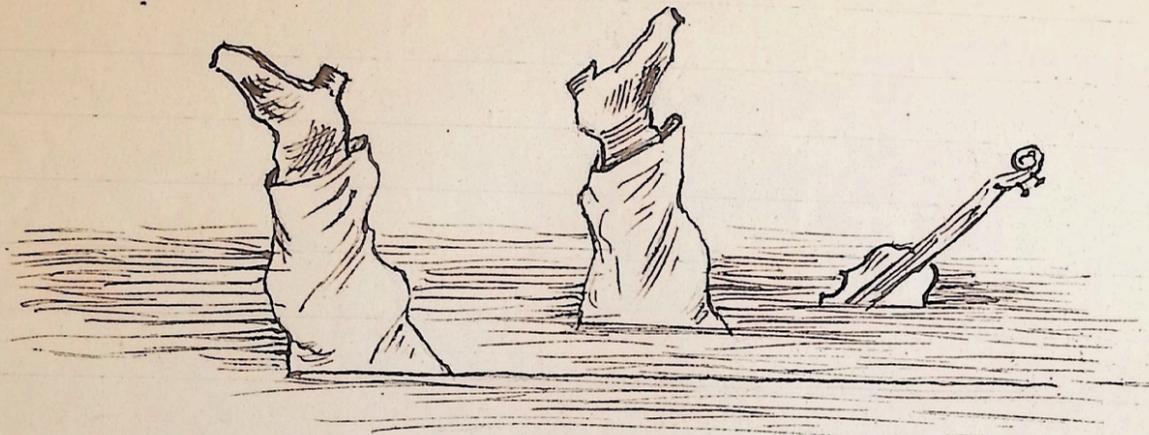
held of ^{and your manuscript of} ^{malmedandi} ^{mannu} ^{mundu} ^{ida} ^{slikar}
samgryfju og óþrifuð við heidina á sér. Þú er þessi kamartogur
í gryfjunni farinn að grættá af alls konar lífandi kríti sem þróunar
undir einu og hitnar í vöðum, og vita það allir að slíkar viljur eru þessar
mognustu sjúkdóms-úppsprettur, og það hvef, sem hér gengur svo oft,
þennur einmitt af förmu sattu í remssteinum og hlauðformum; þar
að aukri hefi og helid eptir þvi, að jötunur og aðrar þöddur þorna nú
meira: húsir en áður, og það er allt samant þessari kamargröf
að þenna, þvi allt þess konar lífgast og þrostast: ammoni áhröftum;
en þó að mér þykki gaman að þöddunum, þá hefi og mig elkað um
að hafa slíkt Zoologískt Museum lífandi allk í þring um mig
húsir. Þannar góti þessi kamargryfja stöðast sem kemist
Laboratorium til þess að stúdenta náttúrnumar frvrdulogu Composition
og Decomposition, og vdr það þá ein af opintörum stofnumun þjárnis.

Þú ottast Einsar náttúrlegu til, að þerra allan þennan kamargröf á
þinnu, og það verður við líkloga að hafa, þvi við hér í götunni eru
hvoorki höfðingjar né lígnarmenn; en þerra um árið var farið af
þerra mannaþrekk á skólablettum svo allir ottu að hafa í fylgu, en
þetta var þannu að vörum eptir, þvi þá skárust þeir menn í leikinu
sem gaman var þfinu. Hvoorki vör ^{nu} eigum að hafa þetta skita-Parfume
yfir allt þinnu hér, um sjást á sínum tíma. — En þegar þann
hafi drottin ofan í þá vörn látin nokkur bodd yfir gryfjunu, svo
ein til að þess að gimna þönnu út á þann, svo fleiri gótu drottin
ofan í; meiningin um sattu hafa verið sú, að þetta skyldi vera
Evangelium upp á það að nú otti að þetta gryfjuna; en verð það
gjótt, þá er það sem ógjótt eða veru, þvi bati leggur þá sömu
fylgu upp úr gryfjunni eptir sem áður, og svo má maður vera viss
um að þetta verður að fálgröf, sem þraktiserar einhveru — fullum
eða ófullum, ungan eða gamlan, barn eða fullvöðum,
hest eða þrypsi, gjafaher eða gráfota, lóðum eða
ótóðum, Kristnum eða heidungja, innlendum eða
útlendum, illum eða góðum — yfir í þá aðsa Exi-
stence í gegnum þann Corporelega —

andskotans syndanna sattu, sem

Einsar alitun jofu gildan Californistum

gullnáminn og þess stari en all Arabíu
reykelsi. — Eg vil heldur staki missa Einu
í gylfjuma, en á fiótlunni —

og eg er viss um að þegar fjörnum vill heldur staki
missa Einu en á
fiótlunni.

Eg vonast þess vegna til þegar fjörnum, að þú sjái
um að þessi velnefnda Kamargröf verði hún bráðasta
lylth rýps en elki þakins, áður en flévin dettu
í hana, og áður en svo hitnar í veðrinu að dauðinum
leggi hér meiri um í hús, svo elki verði í þeim odli.

Reykjavík, 14. apríl (á milli páska) 1884.

Þor Gröndal